

Obláth Lipót a pénzügyi bizottság javaslatát pártolja.

Becsey Károly dr. indítványozza, hogy az ügyet vegyék le napirendről és utasítsa a közgyűlés a tanácsot, hogy kössön egyezséget a bankkal.

Balassa Ármin dr. zárószavában nem járul hozzá a bankkal való egyezséghez. Tiszta képet akar látni, hogy miképpen áll a város az adóssával szemben?

Balogh Károly tanácsos alapiában hozzájárul Balassa Ármin dr. indítványához, de a tanács képtelen megállapítani a könyvek-

ből a statust, mert az minden huszonnégy órában változhat.

Wimmer Fülöp ragaszkodik az igazgatóság személyi garanciájához.

Bokor Pál helyettes polgármester végül befejezte a vitát és az indítványokat összefoglalva, így hirdette ki a közgyűlés határozatát:

— Az ügyet levesszük a napirendről és utasítja a közgyűlés a tanácsot, hogy tárgyaljon a bank igazgatóságával, azzal együttesen állapítsa meg a bank státusát és a legközelebbi közgyűlésre teriessen be érdemleges javaslatot.

Csorlu és Csataldzsa körül.

Konstantinápoly, november 6. A csorlui vonalon a török csapatok *erélyes ellenállást* tanúsítanak. A harcoló csapatok bátorságának növelésére új csapatokat és papokat küldtek a vonalra. Az Alemdár című lap értesülése szerint a hadsereg megkezdte az előrenyomulást.

Konstantinápoly, november 6. Beavatott körök véleménye szerint a Csataldzsa mellett álló török sereg helyzete meglehetősen jó. A bolgár csapatok fáradtsága következtében támadásukat e vonal ellen csak két-három nap múlva várják. Lüle-Burgasz és Viza védelme rendkívül makacs volt. A visszavanulás rendben ment végbe. A visszavonulás folyamán támadt pánik az intendantura hiányos intézkedéseire vezethető vissza. Néhány bolgár foglyot idehoztak. A külföldi katonai attasék a török főhadiszállásról visszatértek.

Szófia, november 6. A bolgár csapatok tegnap teljesen megverték a török sereg hátvédét képező hadtestet. A törökök vad menekülésben futnak Csataldzsába. (Bolgár távirati iroda.)

Konstantinápoly, november 6. A francia nagykövet ma délelőtt minisztertanács közben kereste föl a külügyminisztert, akivel több órán keresztül tanácskozott. A minisztertanács állítólag az ellenségeskedések megszüntetéséről tárgyalt.

Szerbia és a monarchia.

Belgrád, november 6. Egész éjjel együtt ült a minisztertanács, amelyről szenzációs hírek keringtek már este a városban. Reggelre kiderült, hogy a minisztertanács elhatározta, hogy Ausztria-Magyarországnak amúgy intését, mellyel Albánia elfoglalásától akarja visszatartani Szerbiát, Szerbia nem tartozik figyelembe venni. A hatalmak közvetítését is csupán akkor hajlandó Szerbia elfogadni, ha ez nem akadályozza meg a szerb hadsereget további előnyomulásában az *Adria felé*. A kormány utasította a hadvezetőséget, hogy foglalja el Durazzot.

A harmadik szerb sereg, amelynek Sándor trónörökös és Putnik generális a vezérei, a legújabb — hivatalosan is megerősített — jelentés szerint, jobbfelé kanyarodott és az *Adriai-tenger felé vonul*. A seregnek az az utasítása, hogy San Giovanni di Medua s Durazzo délalbániai kikötővárosokat elfoglalja.

E percben még nem lehet tudni, komoly foglalási szándékkal vág át a sereg Albánián, vagy csak biztosítékot akar nyerni arra nézve, hogy egy új albán tartomány létesítése esetére eddigi, Albánián kívül eső hódításai birtokában hagyassanak. Az előbbi esetben komolyabb bonyodalmaktól kell tartani, ha most azonnal nem is, a háboru befejezése után mindenesetre.

Török békekövetek.

Pétervár, november 6. Itteni beavatott diplomáciai körökben azt tartják, hogy Noradunghian külügyminiszternek az a két titkos megbízottja, akik ma érkeznek ide, Oroszország intervencióját fogja kérni arra való tekintettel, hogy Konstantinápolyban komoly zavargások törhetnek ki és a birodalom belsejében is veszedelmes a helyzet. Az orosz kormány nem idegenkedik attól, hogy a fekete-tengeri flotta egy részét beküldje a Dardanellákba és a kaukázusi ezredeket mozgósítsa.

A Balkán-államok itteni követői abban foglalják össze a négyes szövetség igényeit:

A HÁBORU A BALKÁNON.

Néhány napon belül eldőlt a balkáni háboru! — Török vereség Csorlunál. — Áttörték a bolgárok a csataldzsai vonalt! — Még egy óriási: döntő ütközet előtt. — Anglia a monarchia mellett. — Ugron István Budapesten.

(Saját tudósítónktól.) A háborus események közül is kiemelkedik az a jelentés, amely Londonba érkezett. E szerint a mai napon a bolgár főszereg áttörte a török sereg végső erős pozícióját, a csataldzsai vonalat! És a bolgárok minden jel szerint már be is kerítették őket. Ha ez a jelentés igaz, úgy a háboru sorsa eldőlt: a törökök teljes leverésével végződik. És ez esetben néhány napon belül föltétlenül megkezdődik a másik harc: melyet diplomáciai tárgyalások vivnak meg. Hogy milyen eredménnyel, már sejteni lehet.

A porta nagyon erősen hangsúlyozza, hogy a béketárgyalások induljanak meg. Hajlandó a nagyhatalmak közvetítését igénybe venni. Ezzel szemben a balkáni szövetségesek nem hajlandók a nagyhatalmakon át tárgyalni, hanem közvetlenül akarnak a portával érintkezésbe lépni. Ferdinánd ikrály erre vonatkozólag ma nyilatkozatot is tett.

A mai nap legnagyobb, háborus eseménye még, hogy a bolgárok a konstantinápolyi—szaloniki-i vonalon hatalmukba kerítették a vasúti vonalat. S a másik, hogy a szövetséges, nyugati sereg megközelítette Szalonikét. Bizonyos, hogy Szaloniki már nem tarthatja magát, annál inkább nem, mert az őrség csak harmincötezer ember és az élelmezés már hiányos. Belgrádi jelentés szerint Szaloniki előtt ma történt meg az első nagy összeütközés szerbek és törökök között. A szerbek visszaverték ellenfelüket. A harc nagyon véres volt.

Konstantinápolyban még mindig bizakodnak. Egyik jelentés szerint, — mit föntartással kell fogadnunk — *harminc új zászlóaljat* szállítottak máig Kisásziából s a vizai hadtest is elérkezett a csataldzsai vonalra. Remélik, hogy e hadakkal sikerül a bolgárokat mindaddig föltartóztatni, a míg újabb erős csapatok érkeznek Ázsiából. Figyelmet kelt az a jelentés, hogy a török flotta ma elindult a bolgár kikötők elől, hogy Csataldzsa körül támogassa a szárazföldi sereget.

Londonból jelentik: Grey külügyi államtitkárnak az alsóházban ma mondott beszéde az angol nép magatartását a balkáni háboruval szemben és pedig a teljes

érdektelenség álláspontját juttatja kifejezésre. Az egész nemzet át van hatva attól a meggyőződéstől, hogy a szövetséges balkáni államok csodálatraméltó győzelmeket arattak és hogy nemcsak joguk van önálló föltételeket szabni, hanem sikereik gyümölcsét is learatni. Ha azonban okosok, akkor föladatukat tökéletesen oldják meg, teljes tudatában annak, hogy a Balkán jövője nem kizárólag az ő dolguk. Más hatalmaknak is igen pozitív érdekük van a balkáni eseményekben. Különösen Ausztria-Magyarország érdeke a balkáni problémákban bensően szoros és praktikus és nem szabad azt fölületesen kezelni. Ausztria-Magyarország érdekeinek aktuálítását a szövetségesek oly nagy mértékben méltányolják, hogy nem kételkedünk benne, hogy már Ausztria-Magyarország óhajainak hiánytalan elismerését is fontolgatják. Ausztria-Magyarország politikája nem összeegyeztethetetlen a mindenkire kielégítő megoldással. Ausztria-Magyarország közvéleményének tartózkodása és mérséklete sokat hozzájárul ahoz, hogy megkönnyítse ezt a megoldást és ha még szükség volt erre nézve bizonyítékokra, úgy ezek megtalálhatók abban a rendkívül mérsékelt nyilatkozatban, melyet Berchtold gróf külügyminiszter tegnap tett.

Angliának a monarchia mellett való megnyilatkozása rendkívül nagyjelentőségű, különösen a mostani sulyos napokban. Hogy a monarchia békés politikája dacára mégis erélyesen kíván a továbbiakra befolyjni, az természetes és sok jel sejteti is. Ma például Belgrádból hirtelen Budapestre utazott Ugron István, belgrádi osztrák-magyar követünk. Ugron tegnapelőtt hosszasan tárgyalt Szerbia miniszterelnökével. Délután négy órakor a budai várpalotába hajtattott s az ott megszállt Berchtold külügyminisztert kereste föl, kivel hosszasan tárgyalt. Majd Lukács László miniszterelnököt, Beöthy László kereskedelmi minisztert, valamint a delegációk elnökeit kereste föl. Nyilvánvaló, hogy igen fontos külpolitikai misszióban jár el Uron István.

A háboru eseményeiről még ezeket jelentjük: